

NHƯ NHỮNG BÁT NGỜ ĐÀ LẠT

(*Thơ Nhật Nguyệt Dalat*)

*Như những bát ngờ đất trời Đà Lạt
có khi mưa về
trong mắt em
một sớm*

*Như những bát ngờ đất trời Đà Lạt
có khi anh về
mang nắng hạ
nửa đêm*

*Như những bát ngờ đất trời Đà Lạt
có khi tà dương buổi sớm
có khi vàng nắng đêm khuya
trái tim anh,
năm tháng chẳng phân mùa*

*Như những bát ngờ đất trời Đà Lạt
ngày đông ngày ngát nắng vàng*

*Em đã đến
làm nở những khóm quỳ hoa
mọc lên từ những kẻ nứt trái tim anh
biết bao lần rạn vỡ.*

(7.11.1991)

□